

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.564/2012/4.szám

A Kúria a Dr. Jobbágy Ügyvédi Iroda, ügyintéző dr. Jobbágy Krisztina ügyvéd által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes neveSzerve (1097 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2012. június 6. napján kelt 2.K.20.133/2012/5. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 6 sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 2.K.20.133/2012/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. május 6-án a kedvezőtlen adottságú területeken történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatás igénybevétele céljából kérelmet nyújtott be, amit az elsőfokú hatóság a 2010. június 30-án kelt határozatával bírált el és a felperes részére 327.994.- Ft támogatási összeget állapított meg. Ezt követően a hatóság az igényelt területek tekintetében ellenőrzést folytatott le, és ennek eredményeként a 2011. szeptember 7-én hozott határozatával a korábbi támogatást megállapító határozatát visszavonta és egyidejűleg a kérelmet elutasította. Kötelezte a felperest a 327.994.- Ft támogatási összeg visszafizetésére.

A felperes a határozat ellen fellebbezett, a másodfokon eljáró alperes határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A közigazgatási határozatok ellen a felperes keresetet nyújtott be az elsőfokú bírósághoz.

Az ügyben eljáró Veszprémi Törvényszék a határozatával az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. A bíróság döntését a mezőgazdasági agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Tv.), valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseire alapította. A bíróság megállapította, hogy a közigazgatási eljárás során sérült a Tv. 52. § (6) bekezdése. E szabály előírja, hogy az ügyfélre nézve terhelő megállapításokat tartalmazó jegyzőkönyvet a hatóság köteles az ügyfélnek a helyszínen átadni, vagy azt az ügyfél részére a jegyzőkönyv lezárásától számított 15 napon belül megküldeni. A bíróság megállapította, hogy az alperes által 2009. augusztus 19-én lefolytatott helyszíni szemlén a felperes nem volt jelen, a jegyzőkönyvet részére nem küldték meg, ebből következően arra észrevételt sem tehetett. A 2009. augusztus 19-ei helyszíni jegyzőkönyvi megállapítások a bíróság szerint továbbá azért értelmezhetetlenek jelen ügyben, mivel a felperes 2009. május 6-án nyújtotta be a támogatás iránti kérelmet és a 327.994.- Ft támogatási összeget 2010. június 30-ával állapították meg. Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a kedvezőtlen adottságú területeken történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatások részletes szabályairól szóló 25/2007.(IV.17.) FVM rendelet 2. § (1) bekezdés 3. pontja szerint a gazdálkodási év a kérelem benyújtására figyelemmel 2009. szeptember 1-től augusztus 31-ig tartó időszak. Ennek alapján nem értelmezhető, hogy milyen célból folytatott az alperes a perbeli támogatással összefüggésben 2009. augusztus 19-én helyszíni ellenőrzést.

A Ket. 39. § (1) bekezdése és az akkori 92. § (3) bekezdése alapján a helyszíni ellenőrzésről jegyzőkönyvet kell felvenni, ez a jegyzőkönyv a Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében közokirat. Az ügyben felterjesztett és a döntés alapjául szolgáló 2010. június 30-ai időpontról készült jegyzőkönyv nem felel meg a közokirattal kapcsolatos jogszabályi előírásoknak, se aláírást, se bélyegzőt nem tartalmaz, a teljes bizonyító erőhöz szükséges minimális kellékekkel sem rendelkezik. A Ket. 50. §-a a hatóság számára tényállás-tisztázási kötelezettséget ír elő. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a hatóság az alapul fekvő eljárásban a Ket. ezen kötelezettségének nem tett eleget, mivel a döntését a 13. parcellával kapcsolatban a 2010. június 30-án kelt helyszíni szemléről felvett jegyzőkönyvre alapította, ugyanakkor megállapítható, hogy ebben az időpontban a kérdéses parcellánál helyszíni szemle nem volt és arról jegyzőkönyv sem készült. A korábbi évben készült jegyzőkönyvet pedig a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő határidőben az ügyfél részére észrevételezésre nem küldték meg. A hatóság tehát nem tisztázta a

tényállást, döntését nem megalapozott bizonyítékokra alapította.

A jogerős döntés ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Ebben előadta, hogy az ellenőrzési jegyzőkönyv dátumára hivatkozáskor elírás történt, ez az okirat a felperes részére is kiküldésre került és a jegyzőkönyv megfelelt a jogszabályi előírásoknak. Az alperes álláspontja szerint az ügyben a Tv. 19. §-a az irányadó, nem pedig a Ket. rendelkezései. A Tv. 19. § (1) bekezdése és (7) bekezdése lehetővé teszi a hatóság számára, hogy a Ket. jegyzőkönyvre vonatkozó előírásaitól eltérjen, így az erre a jegyzőkönyvre alapított határozat jogszerű.

A határozattal szemben a felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be. Álláspontja szerint a Tv. 19. § (7) bekezdésében lehetőségként szabályozott elektronikus jegyzőkönyv mellett értelemszerűen a kézzel írott közokiratnak minősülő jegyzőkönyv kiállítása kötelező. A felperes szerint az alperesnek a felülvizsgálati kérelmében előadott jogszabályi hivatkozások az alapul fekvő eljárásban nem hangoztak el. A Pp. és a Kúria gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelemben már újabb hivatkozásokat előadni nem lehet. A felperes előadta, hogy a jegyzőkönyv dátumára vonatkozó előírásra hivatkozás sem hangzott el sem a közigazgatási, sem a bírósági eljárás során.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. § (2) bekezdés szerint a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni a Kúriától. A felülvizsgálati kérelem szerinti vizsgálandó jogszabálysértés, hogy a kedvezőtlen adottságú területeken történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatás igénybevétele céljából nyújtott támogatásokhoz kapcsolódó hatósági eljárás során a helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyvre - ahogy az alperes állítja - a Tv. 19. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont, illetve (7) bekezdés szabályai az irányadók vagy pedig - ahogy ezt a jogerős bírósági döntés tartalmazza - a Ket. rendelkezéseit kell figyelembe venni.

A Kúria több döntésében - így Kfv.IV.35.358/2012/4. számú ítéletében, vagy legutóbb a Kfv.IV.35.321/2012. számú ítéleteiben is - megállapította, hogy az európai mezőgazdasági támogatásokkal összefüggésben az ún. jogcím rendeletek, illetve az ezekhez kapcsolódó eljárási szabályok, a Tv. és a Tv. 12. § foglaltak szerint a Ket. rendelkezései az irányadók.

A Tv. 12. § (1) bekezdése értelmében „Ha e törvény másként nem rendelkezik, a törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági eljárásban - a (2)-(4) bekezdésekben meghatározott kivételekkel - a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény

rendelkezéseit kell alkalmazni.” A Tv. 12. § (2) bekezdése kimondja, hogy „Az e törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági eljárásokban nem alkalmazhatók a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvénynek az eljárás megindítására, a kérelem benyújtása és a hiánypótlási felhívás során az ügyféltől be nem kérhető adatok és mellékletek körére, valamint az eljáró hatóság által az ügyfél kérésére a más hatóságtól beszerzendő adatokra vonatkozó rendelkezései.”

A Tv. 12. §-a, de más rendelkezési sem veszik ki a Tv. alá tartozó közigazgatási hatósági eljárásokban a jegyzőkönyvre vonatkozó szabályokat a Ket. hatálya alól. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Tv. 19. §-a az „Irányítás és végrehajtás” című fejezetben a „Hatáskörrel rendelkező hatóság feladatait” állapítja meg. Ebben a körben rendelkezik úgy, hogy:

„19. § (1) A hatáskörrel rendelkező hatóság a kölcsönös megfeleltetés körébe tartozó ellenőrzéseket végez.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóság az ellenőrzések eredményeiről a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervet a (3)-(5) bekezdésben foglaltaknak megfelelően tájékoztatja.

(3) A mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv és a hatáskörrel rendelkező hatóság a kölcsönös megfeleltetés keretében történő ellenőrzések ellátásával, valamint az adatok kölcsönös átadásával kapcsolatos részletes feltételekről írásban állapotnak meg. Az írásbeli megállapodásnak tartalmaznia kell különösen:

a) a hatáskörrel rendelkező hatóság által a kölcsönös megfeleltetés körébe tartozó feltételek ellenőrzésének a körét;

b) az ellenőrzés során alkalmazandó mintavétel módját;

c) a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv ellenőrzésre kiválasztott ügyfeleinek és azok kérelmeinek a hatáskörrel rendelkező hatóság részére átadandó adatainak körét;

d) a hatáskörrel rendelkező hatóság által kiállítandó ellenőrzési jegyzőkönyvek tartalmát, átadásának ütemezését és módját.”

A Kúria megállapítja, hogy a Tv. fent idézett szabályaiból - így a felülvizsgálati kérelemben kiemelt 19. § (3) bekezdés d) pontjából - egyáltalán nem következik, hogy a hivatal a Ket. jegyzőkönyvre vonatkozó előírásait nem köteles betartani. Az alá nem írt, bélyegzőt nem tartalmazó, és a közokirat kellékeivel nem rendelkező jegyzőkönyvre - mint amilyen jelen ügyben a vonalkóddal ellátott jegyzőkönyv - nem lehet hatósági határozatot alapítani.

Mind a Tv. 52. § (6) bekezdése mind pedig a Ket. 93. § (1) bekezdése szerint a hatóság a hatósági ellenőrzésről készített jegyzőkönyv egy példányát az ügyfélnek a helyszínen köteles átadni, vagy azt az ügyfél részére megküldeni. A Tv. 52. § (6) bekezdése szerint a jegyzőkönyv lezárásától számított 15 napon belül megküldendő jegyzőkönyvre az ügyfél észrevételt tehet. A Kúria megítélése szerint az eljárás garanciális rendelkezései sérülnek

akkor, amikor az ügyfél a helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet nem kapja meg, s arra nem tehet észrevételt, vagy akkor, ha a jegyzőkönyv olyan időpontot tartalmaz, amely időpontban - jelen esetben a 13. parcellára vonatkozóan - valójában helyszíni ellenőrzés nem volt.

A Mezőgazdasági-és Vidékfejlesztési Hivatal határozatainak meghozatala során köteles a tényállást tisztázni. E tekintetben a Ket. rendelkezései az irányadóak. A Kúria úgy ítélte meg, hogy helyes következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy a hatóság a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget a törvények által megkívánt módon.

A fentiek alapján a Kúria a jogerős döntést a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a pervesztes alperest a felülvizsgálati eljárás költségeinek megfizetésére.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. szeptember 24.

Dr. Kozma György sk.
a tanács elnöke

Dr. Balogh Zsolt sk.
előadó bíró

. Hörchneré
Dr. Marosi Ildikó sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő